

Mort d'un heroi romàntic
Manel

REm LAm SOL LAm

REm LAm SOL LAm
Un cosí de ma mare tenia un bufet pròsper a la ciutat.

REm LAm SOL DO
Fa molts anys van enviar-m'hi com a jove passant d'advocat.

REm LAm SOL LAm
Vaig trobar una cambra senzilla -una taula, un llit, un mirall.

REm LAm
Hi arribava que era nit tancada,

SOL LAm
que en alguna taverna del centre s'havia fet tard.

Al replà, la senyora Manresa passava les hores cosint
però aquell dia semblava alterada, va apropar-se, nerviosa, i va dir:
"Disculpi, no sap com odio venir a demanar-li favors,
l'inquilí del tercer aquest migdia estava com boig i ara pico i no respon".

A la llum d'un immens canelobre, vaig obrir-me pas en la foscor.
Avançant entre ombres de mobles, repassava les habitacions.
Vaig sentir uns gossos que somicaven, vaig seguir la pista dels plors
i, senyors, com sabran vaig trobar-me un gran heroi romàntic mort al menjador.

FA DO LAm
I tenia una nota ridícula arrugada entre les mans
REm
plena de dits que jugaven amb trenes, de postes de sol
LAm
i donzelles a lloms de cavalls.

Poc després l'inspector s'apuntava el contacte d'un familiar,
un germà que vivia a la costa amb qui celebraven els sants.
Van tancar-li els dos ulls amb tendresa, van tapar-lo amb un llençol blanc.
En silenci tothom glopejava el te verd que havia escalfat la mestra del quart.

Un mossèn va pregar un Pare Nostre amb un fil de veu mort de son.
Al costat, vam reunir-nos els homes per mirar de treure el cos.
I estirant d'uns turmells sense vida vaig sortir d'aquell menjador.
La senyora Manresa patia "per l'amor de Déu, vigilin amb els cops".

Al carrer la carrossa esperava, el cotxer es distreia observant
uns soldats de permís que cantaven sota la llum dels fanals.
Vam comptar fins a tres per fer força per pujar el cadàver a dalt.
Un vent fred va gelar l'aire, un fuet petant
amb mandra va fer arrencar els cavalls.

FA

DO

LAm

I seguia amb la nota ridícula arrugada entre les mans

REm

plena de crits en el buit, de desigs violents,

LAm

de tempestes que enterren vaixells dins el mar.

Plena de dones rient, d'ulls sanguinolents,

de bellesa que no deixa espai per pensar.

Plena de muses ferides per sempre per claus rovellats

en cançons de poetes vulgars.

Plena de salts infinits on t'esperen immòbils,

per si vols passar-hi, uns gimnastes de glaç.

Plena de bèsties bavoses a punt d'enfrontar-se

en combat desigual amb els presos cristians.

Plena de nens espantats que miren si arriben

els pares sota la pluja constant.

Plena de joves erectes que arriben pubilles

guarnides pel ball del diumenge de rams.

Plena de braços que s'alcen i paren un taxi

sortint de sopars amb amics que se'n van.

Plena de creu-me, ho intento, però a estones sospito, morena,

que això no s'aturarà mai.